

NOVINY

KULTURNÍHO SPOLKU KOZOJEDY A OBCE KOZOJEDY

ČÍSLO 3 - 2014 1. ČERVENEC 2014

MATEŘSKÁ ŠKOLA A ŠKOLNÍ JÍDELNA

V pátek dne 28. září 1984 prožily Kozojedy a celé okolí radostný den. Konalo se slavnostní otevření novostavby mateřské školy a školní jídelny, které byly po čtyřleté usilovné snaze občanů dokončeny. Celková hodnota díla představuje 7 miliónů korun. Na zahájení slavnosti promluvil předseda MNV Bohuslav Bech, jenž se o celou akci nejvíce zasloužil. Zhodnotil význam obou zařízení pro celý rozsáhlý školní obvod od Kaceřova po Všehrdy, který tvoří 14 obcí.

Bohuslav Bech se postaral o vypracování projektu a povolení akce a celé čtyři roky stavbu vedl. Sám tu ve volném čase také manuálně pracoval. Přivodil si úraz, kvůli němuž byl tři měsíce neschopen práce. Dílo ale úspěšně dokončil.

Také vedoucí nově budované mateřské školy Marie Němcová a vedoucí školní jídelny Marie Vodrážková věnovaly mnoho hodin ze svého volného času zvláště dokončovacím pracím. Pracovnice MNV Alena Jíchová, Jaroslava Procházková a Jiřka Lipertová vedle svých služebních povinností zajišťovaly materiál, dovozy, brigádníky a ještě ve svém volném čase na stavbě pomáhaly. Ke zdárnému dokončení přispěly i společenské organizace a různé podniky.

Po 24 letech se dočkala mateřská škola a po 25 letech školní jídelna nových prostor vyhovujících plně současným požadavkům. Je to v obci první novostavba školského zařízení po 200 letech, jinak se tu stále jen opravovalo a přestavovalo. Svým rozsahem se dostala až na hranici současných možností MNV, který má necelých 800 obyvatel. Ti odpracovali na 130 tisíc brigádnických

hodin, z toho 15 tisíc zdarma. Podíl mládeže činí také skoro 15 tisíc hodin. Chce-li si však naše obec zachovat svůj charakter přirozeného střediska, musí budovat zařízení potřebná pro celé okolí, nikoliv jen pro sebe. Toho si byl MNV vědom a tato zásada platí stále, nejen pro současnost.

*Do obecní kroniky v roce 1984
zapsal Jiří Svoboda*

Jak se stavěla mateřská škola a školní jídelna

V roce 1976 bylo zvoleno nové zastupitelstvo obce, které převzalo částečně volební program od předchůdců. Program byl rozsáhlý a odvážný. Obsahoval především:

- Vodojem v prameništi a nový vrt
- Silnice Kozojedy – Lednice
- Výstavba mateřské školy a školní jídelny
- Výhledově – nový obchod, pošta s telefonní ústřednou

Velkým iniciátorem a pomocníkem při projektování stavby MŠ a ŠJ byl Jiří Svoboda. Obstarával všechna jednání na ONV Plzeň-sever.

Začala příprava záměru, napřed studie a odhad nákladů. Zjistilo se, že náklady budou vyšší než 5 miliónů korun a bude třeba registrace na KNV a ministerstvu. Po schválení v krajské radě za pomoci poslance Zdeňka Václavíka z Kralovic se začalo projektovat. Nebylo vždy snadné se při projednávání projektu domluvit. V této době už byla přislíbena státní dotace na stavbu v plné výši.

Podmínkou pro dotaci bylo doložení, že školka bude provozována jako závodní při JZD Kozojedy za přispění JZD Dobříč, JZD Dřevce-Kožlany, Domova důchodců Liblín a OSP Plzeň-sever. Dále byla požadována pomoc těchto zařízení při stavbě budov.

Bylo jednáno s Ing. Františkem Kapsou, Jaroslavem Dienstpiérem, Jiřím Kožíškem, Dagmar Špirkovou a Václavem Vyletou. Za obec Kozojedy se zúčastňovali jednání Bohuslav Bech – předseda MNV, Jiří Svoboda – místopředseda MNV, Alena Jíchová – tajemnice MNV, Zdeněk Pícl – předseda Stavební komise MNV, Zdeněk Václavík – poslanec KNV. Muselo být projednáno a schváleno, že JZD bude platit některé uklížečky, kuchařky, topiče a školníka. Učitelky bude nadále platit ONV.

Dalším bodem registrace byla dopravní obslužnost veřejnou dopravou. S vedením ČSAD Plzeň-sever pan Racek domluvil tzv. „malý“ a „velký“ okruh pro dopravu dětí. Přispěla k tomu stavba silnice Kozojedy – Lednice, která se otevřela 2. prosince 1981. Tento systém funguje dodnes.

Projektovou dokumentaci stavby včetně vybavení zajišťoval plzeňský Stavoprojekt, hlavním projektantem byl Josef Baur z Přeštic. Ten propagoval v té době velmi populární „boletické panely“ na opláštění obou budov. Tehdy ještě nebylo známo, že obsahují nebezpečný azbest.

Konzultace s projektantem a schvalovacími orgány o provozu a vybavení včetně výzdoby zajišťovalo vedení MNV a ředitelka MŠ Marie Němcová, ředitel ZŠ Jaroslav Vodrážka a vedoucí ŠJ Marie Vodrážková.

Součástí projektu jsou:

- Hlavní budova MŠ (1. a 2. patro a suterén)
- Školní kuchyně a jídelna, v suterénu prádelna a mandl
- Spojovací krček
- Letní pavilon
- Oplocení

Pokračování na straně 2

JAK SE STAVĚLA MATEŘSKÁ ŠKOLA A ŠKOLNÍ JÍDELNA

Pokračování ze strany 1

- Transformátor a elektrické rozvody v zemi
- Septik – 8 x 8 m, hloubka 6 m
- Komunikace a zařízení zahrad včetně zeleně
- Výcházkové trasy
- Úprava kotelny

Projektování trvalo skoro tři roky. Po schválení projektu a registraci u Ministerstva výstavby a techniky bylo vydáno stavební povolení. V roce 1981 se začalo stavět. Stavbyvedoucím byl Bohuslav Bech, stavební dozor vykonával Jiří Fencel.

O objednávky, účetnictví a zajišťování brigád se staraly tajemnice MNV Alena Jichova, referentka MNV Jaroslava Procházková a účetní MNV Jitka Lipertová, všichni poslanci MNV, ředitelé a učitelé obou škol, vedoucí i pracovnice školní jídelny.

Učitelé posílali po dětech rodičům lístečky, zda by se mohli dostavit na brigády, a které řemeslo rodič zvládá. Byla také vytvořena stavební skupina důchodců. Vedoucím byl Josef Bech, dále Václav Vébr (zedník), Bohumil Fencel (podavač) – Lednice, Václav Fencel (zedník) – Kaceřov, Václav Folk (podavač) – Břízsko, Antonín Krofta (řidič) – Robčice,

Václav Lomička (podavač) – Břízsko, Václav Strejček (řidič) – Brodeslavy, Jaroslav Zíka (tesař) – Všehrdy, Josef Včala (tesař) – Bohy, František Fröhlich (zedník) – Kozojedy, Václav Wohlmuth (podavač), František Němec čp.3 (podavač), František Lavička (podavač), Rudolf Špirk (podavač).

Se stavbou pomáhali i ostatní zedníci a řemeslníci z Kozojed a okolí. Partu zedníků z JZD Kozojedy vedl Václav Němec čp. 17, z OSP Plzeň-sever byl vedoucím Jaroslav Zábranský. Podniky poskytovaly různé stroje – jeřáb, domíchávač, nákladní auta, bagry a další. MNV měl sice v té době 5 míchaček, 1 nákladní auto, multikáru, stavební výtah, vrátek, 3 sady stavebního lešení s podlážkami, ale to nestačilo.

Komplikací při stavbě byly svahové rozdíly, které jsou tři metry mezi podlahami jídelny a třídou mateřské školy. Snažili jsme se dostat stavbu tříd do zimy pod střechu, aby nadále mohly pokračovat další práce – voda, elektřina, vzduchotechnika, topení, truhlářina apod. Tyto práce musely být zadány firmám. OSP Plzeň-sever s učedníky vedenými Václavem Podlenou konaly práce na střeše, kopání septiku také prováděl OSP. Na výkopu suterénu jídelny a kuchyně pracoval ČLUZ Nové Strašecí i s nákladními auty. Na stavbě pracovalo několik desítek řemeslníků a techniků.

Když byly dokončeny omítky a obklady budov, nastoupila skupina odborníků na kompletaci oken, dveří, vzduchotechniky, elektrické instalace, osazování vestavěného nábytku a na další práce.

Největší hemžení nastalo při určení termínu otevření, kdy začalo uklízení uvnitř budov, venku a na zahradách. Na tom se nejvíce podílela mládežnická organizace a maminky dětí.

Toto dílo bylo v době výstavby největší stavbou v „Akci Z“ na okrese Plzeň-sever a druhou největší v Západočeském kraji.

Všechno úsilí a problémy nelze napsat do několika odstavců. Kdybych chtěl popsat průběh stavby podrobně, musel bych vzpomínat na příjemné i na nepříjemné a někdy i konfliktní situace. Dokončení stavby a slavnostní otevření zařízení mateřské školy a školní jídelny vše nepříjemné smazalo.

Chtěl bych znovu poděkovat všem, kteří se na práci jakýmkoliv způsobem podíleli. Byli to hlavně rodiče dětí i lidé, kteří už zde děti neměli. Říkali: „Nevadí, budou sem chodit naše vnoučata.“

Mateřská škola i školní jídelna slouží už druhé generaci dětí a věřme, že po průběžných menších úpravách sloužit bude i generacím dalším.

Bohuslav Bech

Nová mateřská škola a školní jídelna

V úvodu trochu z historie mateřské školy a školní jídelny.

V roce 1960 byl zahájen provoz v MŠ, která byla umístěna v přízemí budovy fary (nyní školní družina). Do školy docházelo 20 dětí. Byly zde dřevěné záchodky, děti se umývaly v přenosném umyvadle. V listopadu 1969 se započalo se stavbou WC a umýváren. Tato stavba byla dokončena v srpnu 1970. Ještě téhož roku byla zahájena stavba nové třídy. Otevření této třídy se uskutečnilo v září 1971. Děti stále přibývaly, a tak nám v roce 1980 ZDŠ propůjčila 1 třídu v 1. patře (nynější první stupeň ZŠ).

Školní jídelna byla od roku 1959 také v přízemí nižšího stupně ZŠ. Strávníci přibývali, a proto se děti v jídelně musely střídát v několika skupinách. Vařilo se přes 200 obědů, dělaly se dopolední a odpolední svačiny pro MŠ. Podmínky pro kuchařky byly velmi stísněné.

V té době bylo již rozhodnuto, že se v „Akci Z“ postaví nová MŠ a ŠJ. Musíme vyzdvihnout velmi dobrou spolupráci s MNV v zastoupení předsedy Bohuslava Becha a tajemnice Aleny Jichové s ředitel-

kou MŠ a vedoucí ŠJ. Byly jsme zvány na všechna jednání, mohly jsme se vyjadřovat k plánům. Vznášely jsme požadavky, co bychom v budovách ještě potřebovaly. Některé naše požadavky neprošly. Jako příklad uvedu umístění izolační místnosti pro nemocné dítě. Náš požadavek byl, aby tato místnost byla u třídy, aby učitelka měla o dítěti přehled. Toto však neprošlo na hygieně a místnost je umístěna v prostoru pro personál. Učitelka by musela projít šesti dveřmi, než by se do izolační místnosti dostala. Z toho důvodu nikdy v této místnosti žádné dítě neodpočívalo. Nyní je místnost využívána jako sušárna prádla.

V průběhu let 1981 – 84, kdy se již stavěly obě nové budovy, jsme dostaly od MNV důvěru a nakupovaly již nové zařízení – nábytek, vybavení kuchyně, hračky, lůžkoviny aj. Toto vše jsme uskládávaly v bytě v nové bytovce MNV čp. 2. Po přidělení tohoto bytu nájemníkovi se vše přestěhovalo do domu manželů Lavičkových.

Stavbu budov jsme sledovaly každý den a pomáhaly také organizačně se zajišťováním brigád. Při dokončovacích pracích, kdy byla potřeba hlavně ženská ruka, jsme trávily v těchto budovách všechny volné chvíle. V úklidových pracích po řemeslnících se angažovaly nejen všechny pracovnice MŠ a ŠJ, ale i některé učitelky ZŠ, maminky a babičky dětí z MŠ. Byla to spousta hodin, které jsme trávily na této stavbě.

28. 9. 1984 byly MŠ a ŠJ slavnostně otevřeny. Dne 1. 10. 1984 byl zahájen provoz

v nových budovách. V té době byla tato zařízení jedna z nejlepších nejen v okrese, ale i v kraji.

Na budovách byly rovné střechy, což se postupem času ukázalo jako problematické. Do budovy MŠ po dvou letech provozu začala prosakovat voda až do samotných učeben. Několikrát se střecha opravovala, ale v budově byly stále na stropě a zdech mokré fleky. Někde opadávala omítky i do hraček.

V roce 1991 byla vybudována nová střecha z finančních prostředků, které zástupci Obecního úřadu Kozojedy (Miroslav Němec a Václav Švamberk) získali od Okresního úřadu Plzeň-sever.

Nechce se tomu ani věřit, že již uběhlo 30 let od otevření nových budov MŠ a ŠJ. Po tuto dobu se v nich vystřídala spousta dětí. Věříme, že v našem okolí bude stále dostatek dětí, aby tyto budovy mohly být využívány jen a jen dětmi.

Marie Němcová a Marie Vodrážková

Vzpomínky Josefy Janovské z Lednice

Bylo mi 20 let, když jsem přišla v roce 1940 do Lednice. Pocházím z Dobříče od Kovandů, maminka byla z rodu Patejdlů. Měla bratrance Koreluse, to byl lidový písničkář. Za války jsme poslouchali rádio z ciziny, ale báli jsme se gestapáků a udavačů.

Byla velká bída, schovávali jsme si před Němci ve sklepě sádlo a mouku. Museli jsme schovávat i obilí. Chodily kontroly, a kdyby to našly, tak bylo vězení. Nejhorší zacházení s vězni bylo v Plzni. Němci dokázali přeházet celou pernu ve stodole.

Jednou jsem byla doma sama, tak jsem před kontrolou zastlala do postele dva pytle s obilím. Řekla bych, že tam spí babička a nemám klíče. Byl tady starosta Josef Urbánek (u Martinců) a ten vždycky řekl lidem, kdy kontrola přijde, aby si dali pozor. To se neslo od čísla k číslu. Paní Urbánková kolikrát udělala pro kontrolu dobrý oběd a oni pak ani po staveních nešli.

U Čertovy hráze viděl Soukup plný vůz s obilím, asi Zetkovo. To Němci nenašli. Pod Bučkem byl mlynář Pašek. Mohli jsme si něco málo na povolení semlít, a když nepřišla kontrola, jelo se ještě jednou. Každý musel mít na pytlích s obilím napsáno své jméno. Pašek riskoval vězení, dělal to pro lidi.

Zvonek z kapličky na návsi našťestí Němci nevzali. Električka byla v Lednici od roku 1939, my jsme měli v hospodářství jedenáct světél. Manžel si koupil šroťák a Fakan (Pech), Hrušík (Fenc), Soukup i Kučerajc si taky u nás tajně šrotovali. Prosívalo se to a přidávalo do mouky. Nejvíc mi chutnaly lívance z tý mouky, kterou manžel našrotoval.

Němci šroťáky plombovali, nesmělo se šrotovat, ale manželovi ukázal ten, který to plomboval (byl to někdo z Kralovic), jak plombu sundat a zase nasadit, aby se to nepoznalo. Na konci války mně manžel říkal, že od Radnic jedou Rusové. Němci před nimi utíkali přes Lednici směrem na Kopidlo. Museli jsme se před nimi schovávat. Válka byla těžká zkouška.

Po válce se každý den zadělávalo na buchtu a pilo se k nim kafe z praženého žita. Pražili jsme ho na plotně. Ke Kučerům

chodíval za úplatu na oběd ještě za svobodna Josef Lódl. Měl obchod se smíšeným zbožím. Salám vozil od řezníka Smolíka z Hodyný. V Lednici tenkrát bylo spousta lidí navíc, a to o služby, kočí a deputátníky ve dvoře. Chodili k němu nakupovat i z Bučku, tak se dobře uživil.

Hospoda se sálem byla u Vařků. O posvícení a pouti tam byly muziky i bály. Taky se tam hrálo ochotnické divadlo, byly tu dva soubory. Můj manžel byl velký herec, Telín z Brodeslav chtěl, aby muž šel k divadlu, ale jeho táta mu to nechtěl dovolit. Pak manžel říkal: „To jsem se mohl mít, teď musím s koňma orat.“ Kozojedský ženský, když věděly, že bude hrát, tak jich tu bylo! Jedno představení se jmenovalo „Není hajnej, jako hajnej“.

Byla tady pastouška, tam bydlela porodní bába Hopová, stará Tymrová a hajnej Polívka. Když umřel, tak že by to mohl vzít Tymr, když hrál toho hajného na divadle a on to vzal a dělal potom obecního hajného. Po válce, když vyhnali Němce, tak se Chlupojc, Brožek, Polívka, Klímojc a Tonda Solar, který si vzal Miládku Polívkojc, odstěhovali do pohraničí.

JZD se udělalo koncem padesátých let a šli do něj jen malí hospodáři. Míra Kučerajc dělal skupináře nebo předsedu, už nevím. Náš děda Janovský nechtěl, ale nezbyvalo mu nic jiného, nakonec museli všichni. Dobytek se svezl do chlévů u Martinců (Urbánkovi), u nás byla jalovina, krmil jí Jakeš. Pak tu byly krávy, krmila tu Anna Pokojc (Píčová), mléko dávala u nás do sklepa. U Vařků byly prasnice, pak byly prasata ve dvoře.

Taky byly prasata u Zetků, ty jsme krmily s babí Havlíkojc (Anna Štolová). Pak se Zetkojc odstěhovali do Kožlan. Láďa Vítkojc (Fenc) dělal zootecnika. Když se postavil za vsí kravín a prasečák, dobytek se navezl tam.

U nás zůstala jalovina a krmil jí Josef Martinec (Urbánek). Náš děda říkal: „To jsou převraty - napřed jsi sloužila ty u nich a teď sloužíš u nás.“ JZD všechny pole obdělávalo a my jsme tam chodili do práce. Vybírali jsme brambory. Mancl (Pícl), skupinář, nám rozdělil pytle a museli jsme je vyprat a zašít. Prala jsem je u rybníka před Svobodojc (Pechojc).

Chodili jsme na denní práci, pak jsme do devíti nebo desíti hodin večer krmili doma. Ráno jsme vstávali ve čtyři hodiny a zase se krmilo. Než se nakrmilo, přišel skupinář Láďa Pícl říct denní práci, pozdějc viselo na lípě, kam kdo půjde. Předháněli jsme se, kdo bude mít víc jednotek, moc jsme se nadřeli.

Zvládla jsem všechno a na starý kolena se nemůžu postavit na nohy. Bude mi už 95 let. Dělal jsem i v důchodu, traktoristi mě říkali „železná bába“. Ještě před dvěma lety jsem byla na borůvkách, ale už špatně vidím. Pořád ráda čtu knížky, jen by měly mít větší písma.

**Vyprávění p. Janovské
zaznamenala Jitka Kučerová**

První rybářské závody v Kozojedech

Skupina příznivců rybářství napřed upravila okolní terén rybníků v Jílovkách. Za podpory sponzorů uspořádali dne 17. května 2014 první rybářské závody pro širokou veřejnost. Za chladného počasí a podpory mnoha diváků se soutěže v chytání ryb zúčastnilo 27 dospělých a 20 dětí do 15 let. Začátek závodu byl stanoven na sedmou hodinu. První kolo začalo v 7:30 hod. Soutěžící se rozešli na místa kolem rybníku, část na levý a další na pravý břeh. Po dvou hodinách si místa vyměnili. Ulovené ryby i rybičky rozhodčí měřili a míry sčítali. Soutěžící závodili, kdo bude mít nacytáno největší počet „centimetrů“ a také, kdo chytí největší rybu.

Po 4 hodinách došlo k vyhodnocení.

Dospělí:

1. místo – Vladimír Hykyš – nacytál 869 cm
2. místo – David Hykyš – 807 cm
3. místo – Karel Mašek z Kralovic – 410 cm

Dlouho vedl David Hykyš, ale v závěru ho jeho otec překonal. Největší rybu (cejna) chytil David Hykyš – 45 cm.

Děti

1. místo – David Hach z Bučku – 342 cm
2. místo – Ladislav Peterka z Bohů – 255 cm
3. místo – František Peterka z Bohů – 240 cm

Všichni účastníci byli odměněni hodnotnými cenami (např. rybářským náčiním a upomínkovými předměty).

Závod se zdařil nejen zásluhou organizátorů, ale i sponzorů. Hlavní příspěvek byl od rybářské prodejny „Habakuk“ z Plzně, dále od prodejny stavebnin „Správkovi“ z Kožlan a Ing. Milana Urbánka z Lednice.

Pořadatelé děkují Bartoloměji Štěrbovi ml. za půjčení elektrocentrály, kuchařkám školní jídelny za uvaření skvělé gulášové polévky a TJ Sokolu Kozojedy. Během celého závodu se mohli soutěžící i diváci občerstvit teplými i studenými nápoji, opékanými klobásami i polévkou.

Tato první rybářská akce se vydařila a vzbudila pozornost nejen soutěžících, ale i diváků z Kozojed a okolí. Přejeme si, aby se stala v naší obci tradicí.

KOZOJEDSKÉ MÁJE 2014

Po dvouleté odmlce prošel Kozojedy opět krojovaný průvod. Sobota 3. května byla totiž vyhrazena Staročeským májům. Ačkoliv den D je vždy v květnu, přípravy začínají již na sklonku jara. Nechtěli jsme podcenit situaci, a proto každé nedělní odpoledne bylo zasvěceno Májům.

Společně jsme se učili kroky Staročeské besedy, někdo poprvé a někdo je ještě dováděl k dokonalosti. Oproti minulým letům se náš počet bohužel nezvětšil, naopak prošl. Nenechali jsme se tím však odradit a dali jsme do toho notnou dávku nadšení, bez kterého by to zajisté nešlo.

Na letošní rok jsme si nepřipravili pouze předtančení na večerní zábavu, ale i překvapení pro odpolední diváky. Finální přípravy začaly již v pátek. Májku u KD jsme

letos stavěli sice s dvoudenním zpožděním, zato tradičním způsobem.

Celý sál zářil barvami duhy, když se zde ocitly zdobené břízky, jež byly doplněné nezbytným věncem na stropě. Sobotní ráno bylo bohužel pochmurné a jemně mrazivé, ale ani nepřízeň počasí nás neodradila od úmyslu užít si Máje naplno jako každý rok.

Ve 14 hodin jsme zahájili průvod od KD za doprovodu kapely Pavla Saka. Za veselých tónů hudby jsme došli k prvním děvčatům. Byli jsme uvítáni horkým čajem, za který jsme byli více než vděční. Odměnili jsme je za to tancem a děvčata si poslechla básničky od Kecalů. V 16 hodin jsme se nacházeli na návsi, kde se sešel notný dav diváků.

Všichni byli zvědaví na překvapení, které bylo avizováno na plakátech. Hudební doprovod nám zněl netradičně z veřejného rozhlasu. Největší ovace sklídila postava krávy, která byla velmi vydařená. O veřejné veselí se postarala i Kelišová s Otíkem, kteří pobavili přítomné svými nesmrtelnými hláškami. Poté se průvod odebral na zbytek své trasy, jelikož zima se stávala stále nepříjemnější a každý se již těšil na teplo kulturního domu. Nakonec se na nás sluníčko usmálo, ale pouze na pár minut.

Večerní program jsme zahájili tradičně Staročeskou besedou, kterou nám živě zahrála kapela Václava Žákovce. Někteří měli z předtančení obavy, které se však rychle rozplynuly, jakmile začaly znít první tóny hudby.

Všichni zvládli svou roli na výbornou a hřál nás pocit dobře odvedené práce. Ve 22 hodin jsme se rozhodli zařadit i překvapení z návsi, aby ti, kteří ho odpoledne neměli možnost vidět, o něj nebyli ochuzeni. V podmínkách kulturního domu se nám podařilo zdárně vše zopakovat a dokonce bylo i něco přidáno.

Za všeobecného smíchu byla naše kráva i podojena a mléko košťováno samotnou Keliškovou. Zbytek večera se nesl v dobré náladě, protože jsme měli pocit, že vše vyšlo tak, jak má a mohli jsme být spokojeni.

Jako májovníci bychom chtěli poděkovat všem, kteří přispěli na Máje koupí preclíků, kytiček, či nám pomáhali jiným způsobem. Zvláště děkujeme Kulturnímu spolku Kozojedy a Obci Kozojedy za podporu, bez které by se tato slavnost konat nemohla.

Doufáme, že v příštích letech se opět sejdem při Májích a společně budeme předávat tuto krásnou tradici dále.

Ivana Slachová

VÝSTAVA REGIONÁLNÍCH UMĚLCŮ

V Kulturním domě v Kozojedech se dne 26. dubna 2014 uskutečnila jednodenní výstava regionálních umělců, která tak doplnila bohatý kulturní život v naší obci, tentokrát v oblasti výtvarného umění.

Na výstavě jsme vám i celé široké veřejnosti představili hned 13 jmen těch, kteří v našem kraji, regionu, okrese, nebo, chcete-li, v našem širokém okolí vytvářejí kulturní prostředí. Byli to umělci, kteří vyšli z uměleckých škol, nebo ještě studují, i ti, kteří se k výtvarnému umění dostali samostudiem a vlastní pílí. Důležité však je, že všechny vystavující spojuje zájem, chuť, píle tvořit a také prezentovat svoje dílo. Sami umělci si dokázali nainstalovat bez pomoci kurátorů krásnou výstavu, kterou návštěvníci jistě ocenili.

Jména vystavujících jsou:

BERANOVÁ IVANA,
ŠTĚRBOVÁ-REJMANOVÁ JANA,
JISKROVÁ-REJMANOVÁ KVĚTA,
HERZOG JAN, HANZLIČEK JIŘÍ,
ŠTĚRBA JAN, SIDORJAKOVÁ VĚRA,
OUHRABKOVÁ PETRA,
FRANK JAROSLAV, BLÁHA VOJTA,
ZIMA LUBOŠ, VÁŇOVÁ ZITA,
URBANOVÁ ANNA.

Měli jsme možnost zhlédnout malby, kresby, sochařské práce ze dřeva i kamene i fotografie na různá témata. Pokud bychom chtěli v tomto článku napsat alespoň základní údaje o jednotlivých osobnostech této výstavy, vydal by obsah na celou publikaci.

Rád bych ocenil snahu všech, kteří se zúčastnili a obohatili tak náš kulturní život. Zájem o takovou akci dokládají četní

návštěvníci, které jsme měli možnost na výstavě přivítat.

Smysl vidím v tom, že kultura, v tomto případě výtvarné umění, může být dostupné společnosti i na venkově a že naše výtvarná scéna se skládá jako mozaika ze spousty krásných děl a jmen umělců, kteří tvoří i v nejdlehlších krajích naší země.

Myslím, že některé nadřazené postavy ve výtvarném světě, by nám tento pohled jistě vyvracely a tvrdily by nám, že výtvarnou scénu mohou reprezentovat jen ojedinelí, společností preferovaní umělci.

Naše snaha vytvářet podmínky pro výstavy i v netradičním pojetí mimo

oficiální galerie jistě přispívá k odhalování výrazných osobností s vlastním projevem a v některých případech pomáhá jednotlivcům k nástupu na výtvarnou scénu.

Veřejnost na venkově má tak možnost dívat se na výtvarné umění velice zblízka a jistě mi mnozí dají za pravdu, že se i v našich podmínkách může objevit dílo, které se uchytí v naší historii, nebo bude unikátním pramenem informací o naší době.

V našich podmínkách nemáme možnost nainstalovat výstavu výtvarného umění na delší dobu, a proto jsou naše výstavy jednodenní. Přesto si myslím, že mají svůj smysl a naplní očekávání výtvarníků i veřejnosti. V současné době i městské galerie zaznamenávají příliv návštěvníků jen o vernisážích a v následujícím průběhu výstavy přichází jen ojedinelí návštěvníci. A tak se dá říci, že výstavu zhlédne v našich podmínkách v některých případech více návštěvníků než v zařízeních k tomuto účelu uzpůsobených.

Naše jednodenní akce s prezentací výtvarného umění dává příležitost i k další kulturní činnosti. Na výstavě jsme měli možnost vyslechnout při vernisáži hudební vystoupení Barbory Bathory a Kristýny Vitoušové – Trnkové, které nám krásnou hudbou výstavu zahájily. V odpoledních hodinách nám zpříjemnili čas svým koncertem žáci ze Základní umělecké školy v Kralovicích pod vedením jejího ředitele Kamila Tichoty.

Celý sobotní den jsme tak měli možnost až do večerních hodin strávit spolu s uměním, které nadchlo nejednoho návštěvníka. Za Kulturní spolek musím poděkovat za vstřícnost Obecnímu úřadu v Kozojedech a všem, kteří se na výstavě jakkoliv podíleli. Jsem rád, že se v naší obci takovýmto akcím daří.

Bartoloměj Štěrba

Informace obecního úřadu Kozojedy

Výpis usnesení z 26. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Kozojedy, které se konalo ve čtvrtek 20. března 2014 od 19:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Kozojedy.

Program :

1. Zahájení, schválení programu
2. Ověření zápisu, volba návrhové komise, kontrola usnesení
3. Úprava rozpočtu
4. Odměňování zastupitelů od r. 2014
5. Žádost o finanční příspěvek
6. Směrnice schvalování účetní závěrky
7. Úprava zeleně v r. 2014
8. Různé
9. Diskuse
10. Usnesení a závěr

Usnesení č. 505 - ZO schválilo program dnešního jednání.

Usnesení č. 506 - ZO schválilo ověřovatele dnešního jednání p. Jakeše a Ing. Slacha

Usnesení č. 507 - ZO schválilo návrhovou komisi dnešního jednání Ing. Michala a Mgr. Hirta.

Kontrola usnesení: Jednat se Spotřebitelskou poradnou dTest – nikdo se ani po druhé urgenci neozval, firmu již nebudeme kontaktovat.

Pan starosta jednal s ČEZ a společností ENERGIE pod kontrolou, jednání stále pokračuje.

Dále oslovil firmu nabízející pamětní mince, aby poslala cenovou nabídku.

Byla podepsána smlouva se společností Revenge na umístění dvou kontejnerů na oděvy, obuv a hračky.

Osloveny byly firmy, které budou pokračovat na II. etapě opravy střechy ZŠ Kozojedy-vyšší stupeň.

Usnesení č. 508 - ZO schválilo zápis do kroniky obce za rok 2013 zpracovaný kronikářkou paní Zdeňkou Svobodovou.

Usnesení č. 509 - ZO schvaluje prodej části obecního pozemku p.p.č. 58/3 v k.ú. Lednice ohraničeného živým plotem panu Baborákovi, Lednice.

Usnesení č. 510 – ZO zamítá žádost o odkoupení další části pozemku p.p.č. 58/3 v k.ú. Lednice za účelem vybudování zábradlí panu Baborákovi, Lednice.

Usnesení č. 511 - ZO schvaluje uzavření Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene a smlouvu o právu provést stavbu č. IV-12-0008916/1. Jedná se o elektrickou přípojku k pozemku 28/5 vedenou přes obecní pozemky č.28/9, 30/6 a 2926/2 vše v k.ú. Kozojedy u Kralovic.

Usnesení č. 512 - ZO schvaluje Směrnici schvalování účetní závěrky pro obec Kozojedy.

Usnesení č. 513 - ZO schvaluje účetní závěrku ZŠ a MŠ Kozojedy za rok 2013.

Usnesení č. 514 - ZO schvaluje návrh na rozdělení hospodářského výsledku ZŠ a MŠ Kozojedy za rok 2013. Ztráta bude uhrazena z nerozděleného zisku z minulých let.

Usnesení č. 515 - ZO schvaluje Smlouvu o poskytnutí příspěvku na zajištění činnosti základní školy v Kozojedech pro rok 2014 ve výši 700.000,-Kč.

Usnesení č. 516 - ZO schvaluje přijetí dotace z POV PK na druhou etapu opravy střechy ZŠ Kozojedy, čp.37, ve výši 180.000,-Kč.

Usnesení č. 517 - ZO schvaluje úpravu tlaku vody v KD firmou pana Opaťa, Kopidlo, v ceně do 20.000,-Kč.

Usnesení č. 518 - ZO schvaluje zhotovení 10 ks mříží do oken v KD za cenu 28.980,- Kč včetně DPH od pana Khaura, Dřevce.

Usnesení č. 519 - ZO schvaluje dosavadní využívání programu EPIS místo nabízeného obdobného programu ASPI.

Usnesení č. 520 - ZO schvaluje objednání tří vozidel s materiálem pro výsavy místních komunikací u firmy Silba Bohemia, Plzeň.

Výpis usnesení z 27. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Kozojedy, které se konalo ve čtvrtek 24. dubna 2014 od 20:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Kozojedy.

Program :

1. Zahájení, schválení programu
2. Ověření zápisu, volba návrhové komise, kontrola usnesení
3. Úprava rozpočtu č. 1/2014
4. Pasport místních komunikací
5. Vlajka obce Kozojedy
6. Různé
7. Diskuse
8. Usnesení a závěr

Usnesení č. 521 - ZO schválilo program dnešního jednání.

Usnesení č. 522 - ZO schválilo ověřovatele dnešního jednání Mgr. Hirta a Ing. Michala.

Usnesení č.523 - ZO schválilo návrhovou komisi dnešního jednání p. Píclu a p. Ouhrabkovou.

Usnesení č.524 - ZO schválilo pasport místních komunikací pro všechny naše obce.

Usnesení č. 525 - ZO schválilo zhotovení obecních vlajek firmou Neka, Starý Plzenec za cenu 13.388,-Kč.

Usnesení č.526 - ZO schválilo finanční příspěvek ve výši 6.000,- Kč na pořádání již tradičních akcí „Lednická pouť“ a „Lednice fest 2014“ pro SDH Lednice.

Usnesení č.527 - ZO schválilo delegování pana starosty Josefa Lomičky jako zástupce obce k účasti na konání řádné valné hromady Vodárenské a kanalizační a.s.

Usnesení č.528 - ZO zamítlo prezentaci obce Kozojedy v kalendáři pana Fryčka „Severní Plzeňsko“ pro rok 2015.

Usnesení č.529 - ZO schválilo Smlouvu o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů a Dodatek č. 1 ke smlouvě o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů.

U horního vodojemu, nad obcí Kozojedy, firma VAK nechala odstranit náletové dřeviny a pokácet několik vzrostlých kaštanů. Důvodem bylo prorůstání kořenů do stavby a možné poškození bazénu na pitnou vodu pro naši obec. **Josef Lomička - starosta obce**

Nová vrata a vrátka u kozojedského hřbitova

Lidé přicházející ke kozojedskému hřbitovu mohou již z dálky vidět nová vrata a dvoje vrátka. Zhotovil jsem je namísto starých plechových vrat v roce 2013 na objednávku místního obecního úřadu. Nejsou to moje první hřbitovní vrata – vyrobil jsem už několikery – např. ke hřbitovu v Brodeslavech, v Žihli.

Předložil jsem několik návrhů, jak by vrata měla vypadat. Obecní úřad se z finančních důvodů rozhodl pro tuto variantu a já zahájil práci. Vrata jsou zhotovena ze železných jechlů a pásovin. Hotová vrata jsem nechal v Plzni pozinkovat, aby dílo vydrželo

co nejdéle bez údržby. Poté byla vrata několikrát natřena speciální barvou na kovářské výrobky.

Na stávající zděné pilíře jsem vyrobil a upevnil nové závěsy na panty pro vrata a vrátka a zavírání. Zavírání je jednoduché a vymyšlené tak, aby se vrata při mírném přivření sama zavírala. S prací na vratech a hlavně s jejich osazováním na místo mi pomáhal můj syn David.

Věřím, že vrata i dvířka se budou lidem líbit a že poslouží po dlouhá léta.

Josef Týmr

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

✦ NAROZENÍ

ČERVENEC 2014

60 let Bartoloměj Štěrba, Kozojedy 61

70 let Jana Němcová, Kozojedy 3

SRPEN 2014

80 let Karel Houda, Kozojedy 58

85 let Blanka Benešová, Kozojedy 108

85 let Jiřina Němcová, Kozojedy 91

70 let Václav Beneš, Borek 15

ZÁŘÍ 2014

70 let Libuše Wollrábová, Břízsko 22

🌹 VÝROČÍ - JUBILEA

ČERVENEC 2014

Zlatá svatba

Libuše a František Wollrábovi, Břízsko 22

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 6. července 2014 oslaví krásné šedesáté narozeniny pan Bartoloměj Štěrba z Kozojed. Pan Štěrba byl iniciátor a zakladatel Kulturního spolku Kozojedy.

Je také aktivním členem Sdružení výtvarníků NEFOSIN. Jeho energická povaha ho žene stále do nových výzev tak, že je neustále plně vytížen a o nějakém odpočinku u něj nemůže být ani řeč. Přejeme, aby mu jeho životní elán a optimismus vydržely co nejdéle a děkujeme za všechen volný čas, který věnoval a stále věnuje organizaci kulturně společenských akcí, a to nejen v Kozojedech, ale i v okolí, kde stále prezentuje naši obec. Takže Bárto, ještě hodně zdravíčka a sil do dalších let....

Obecní úřad Kozojedy

Myslivecká soutěž „Zlatá srnčí trofej“ 2014

V rámci mysliveckých dnů pořádaných Oblastním mysliveckým spolkem v Plzni se ve spolupráci s Mysliveckým spolkem Rokycany v sobotu 3. května uskutečnil již 44. ročník soutěže mladých přátel myslivosti a ochrany přírody „Zlatá srnčí trofej“.

Místem konání této zajímavé soutěže pro školní děti byl tentokrát Klášterní dvůr GIGANT v Záluží u Stodu na jižním Plzeňsku, v rámci chovatelské přehlídky mysliveckých trofejí plzeňské oblasti. V posledních ročnících této zajímavé soutěže docházelo postupně k úbytku soutěžících dětí.

Nejinak tomu bylo i v letošním ročníku. V obou kategoriích se soutěže zúčastnilo okolo 30 dětí. V kategorii „B“, ve které soutěží děti 6. až 9. ročníku ZŠ, startovalo pouze 8 dětí, sedm z Plzeňska a pouze jedno z Rokycanska.

Se stejným problémem se potýká také kroužek Mladých myslivců, který na ZŠ v Kozojedech pracuje pod patronací našeho mysliveckého sdružení.

Ještě před několika lety kroužek navštěvovalo až 15 dětí. V současné době jsou v kroužku pouze František a Adélka Kučerovi z Bučku. I přesto byl letošní ročník soutěže o Zlatou srnčí trofej pro děti z kroužku, který dlouhodobě vede nestor kozojedských myslivců pan František Hykýš, velice úspěšný. Loňský vítěz v kategorii „A“ František Kučera dokázal svůj úspěch zopakovat také v letošním ročníku, kdy poprvé startoval v kategorii „B“ a kvalifikoval se tak do národního finále ZST. To se uskutečnil v rámci soustředění mladých přátel myslivosti 19. 7. – 2. 8. v Trhové Kamenici v okrese Chrudim.

Adélka, která letos soutěžila poprvé v ka-

tegorii „B“, skončila na 2. místě. František i Adélka však byli nejúspěšnější v nejtěžší disciplíně „poznávačka“.

Adélka se rovněž zúčastnila přípravného tábora a celostátního kola této soutěže.

Oběma dětem, reprezentantům ZŠ v Kozojedech a MS Kozojedy přejeme hodně úspěchů v národním finále ZST.

Václav Troch

Mnozí z vás v Kozojedech i širokém okolí víte, že v Dolanech u Hlinců vznikla minulý rok 2013 nová socha sv. Jana Nepomuckého, která zdobí údolí řeky Berounky v blízkosti kostela sv. Petra a Pavla. O tuto sochu se zasloužilo občanské sdružení Nefosin. Socha do budoucna bude majetkem obce Hlince.

V letošním roce 7. června 2014 se uskutečnilo Dolanské Navalis. Latinské slovo navalis je přeloženo do našeho jazyka „slavnost na vodě“. Tyto slavnostní Navalis se konají na počest sv. Jana Nepomuckého.

Již několikrát rok se slavnosti na vodě konají v Praze v blízkosti Karlova mostu, kde jak asi všichni víte, byl sv. Jan svržen do vody. Obecní úřad ve Hlincích, kam patří i dolanský kostelík a zmíněná socha, letos poprvé organizoval malou slavnost, která měla navázat na smysl vzniku této sochy a oživení prostoru u kostela.

Na začátku června, s ohledem na otevření kempů na řece Berounce, se konala plavba na počest sv. Jana Nepomuckého, která začínala v kempu na Kobylce a končila procesím od řeky okolo sochy ke kostelu.

V procesí zpívali členové spolku Hlahol a vytvořili tak krásnou atmosféru této akce.

Patří jim velké poděkování, stejně jako hlavnímu organizátorovi Ladislavu Knapovi z Dolan.

Velkou zásluhu na akci měl také pan starosta Jaroslav Helebrant a pan Petr Jirásek a poděkování patří také panu faráři z Kralovic Pavlu Vrbenskému.

Celá akce byla završena malým koncertem v kostele, kde nám na kytaru zahrál náš kamarád Vladimír Steiner.

Akce, která byla prubířským kamenem pro další takovéto snahy do budoucna, se velice podařila a účastníci budou jistě dlouho vzpomínat na zážitky z vody při plavbě i na úplný konec, kdy nám pod stany u kostela hráli a zpívali vodáci.

Bartoloměj Štěrbá